

ZAKON

O KONVENCIJI O IZDAVANJU KRIVACA IZMEĐU KRALJEVINE SRBA, HRVATA I SLOVENACA I ARBANSKE REPUBLIKE zaključenoj 22. juna 1926. godine u Beogradu

("Sl. Novine Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca", br. 117 - L/29)

§ 1

Odobrava se i dobija zakonsku snagu Konvencija o izdavanju krivaca između Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca i Arbaneke Republike, zaključena 22. juna 1926. godine u Beogradu, koja u originalu i prevodu glasi:

KONVENCIJA O IZDAVANJU KRIVACA IZMEĐU KRALJEVINE SRBA, HRVATA I SLOVENACA I ARBANSKE REPUBLIKE

Kraljevina Srba, Hrvata i Slovenaca i Arbaneška Republika, u nameri da regulišu pitanja, koja se odnose na izdavanje krivaca, i želeći da u tu svrhu zaključe Konvenciju, naimenovala su kao svoje Punomoćnike:

Njegovo Veličanstvo Kralj Srba, Hrvata i Slovenaca:

Njegovu Ekselenciju Doktora Momčila Ninčića, Ministra Inostranih Dela,

Predsednik Arbaneke Republike:

Njegovu Ekselenciju Milta Tutulanija, pređašnjeg Ministra Pravde, i Gospodina Džafer Vilu, Generalnog Sekretara Ministarstva Inostranih Dela,

koji su, pošto su izmenjali svoja punomoćija, za koja je nađeno da su u ispravnom i propisnom obliku, ugovorili ovo:

A Izdavanje krivaca

Član 1

Strane Ugovornice se uzajamno obvezuju, da će izdavati naredbe za traganje, pritvaranje i izdavanje lica, koja se, okrivljena ili osuđena od nadležne sudske vlasti

jedne od Strana Ugovornica za koje od krivičnih dela, označenih u narednom članu, nalaze na teritoriji druge Strane.

Član 2

Obveza, o kojoj je reč u prethodnom članu, odnosi se na krivična dela niže naznačena, izuzevši ona koja su pobrojana u članu 5.

Ako se zahtev (izdavanje) odnosi na osuđeno lice, ono će moći biti izdato, ako je u poslednjoj instanciji osuđeno na kaznu lišenja slobode ne manju od šest meseci.

Ako se zahtev odnosi na okrivljene, koji nisu još osuđeni, izdavanje će se odobriti, ako je minimum kazne lišenja slobode jedna godina za delo, zarad kojeg je njihovo izdavanje traženo.

Ovi minimumi kazne moraju biti predviđeni zakonima Zemalja molilje.

Delo mora da bude kažnjivo po zakonima obeju Strana Ugovornica.

Član 3

Nije dopušteno izdavanje svoga sopstvenog državljanina.

Član 4

Nema mesta izdavanju:

1) za političke zločine ili za dela, koja su u vezi sa takvim prestupima, izuzev slučajeve, kad je delo u glavnome prost zločin (delikt). Neće se smatrati kao političko krivično delo, ni kao delo u vezi sa sličnim krivičnim delom, atentat na ličnost šefa Države, kad taj atentat predstavlja delo ubistva ili pokušaja ili saučešća u tom delu;

2) za vojne zločine, t.j. za dela, koja su kažnjiva samo po vojnim zakonima;

3) za štamparske krivice;

4) za dela koja se kazne po tužbi privatnih lica, a po kojima se postupak, koji je u toku, može urediti na osnovu sporazuma.

Ako je od jedne od Strana Ugovornica traženo izdavanje podanika koje treće Sile za kažnjivo delo, izvršeno u inostranstvu, ona može odbiti izdavanje toga lica pod uslovom da joj njeno zakonodavstvo daje prava da ga sama sudi za to delo ili da je krivični postupak završen osudom ili drukčije, a njeno zakonodavstvo ne dopušta joj obnovu postupka za to delo.

Država, od koje se traži izdavanje, ima sama da odluči: da li kažnjivo delo, zbog kojega je traženo izdavanje, potpada pod jednu od gornjih tačaka.

Član 5

Ako je protivu lica, čije se izdavanje traži, krivični postupak u toku, ili ako je to lice u pritvoru za kakvu drugu krivicu, učinjenu u Državi, u kojoj se nalazi, njegova se predaja može odložiti do završetka postupka, i, u slučaju osude, do potpunog izdržanja kazne.

Član 6

Izdavanje se neće odobriti, ako su postupak ili osuda zastareli po zakonima Države, od koje se traži izdavanje.

Član 7

Lice, za koje je izdavanje odobreno, moći će biti suđeno samo za dela, zbog kojih je izdavanje traženo, kao i za dela izvršena pre izdavanja, ako su u vezi s delom, koje je dalo povoda izdavanju, izuzevši dela pomenuta u članu 4. ovog sporazuma.

Izdato lice moći će biti suđeno za svako drugo delo, izvršeno pre kažnjivog dela, zbog kojeg je bilo izdato, ako je bilo slobodno da napusti zemlju Države, koja traži izdavanje, pošto je to lice bilo osuđeno i, u slučaju osude, pošto je izdržalo kaznu, ili pošto je bilo pomilovano i nije ju napustilo za mesec dana, ili se u nju vratilo docnije. Izdato lice neće se moći izdati nekoj trećoj zemlji, ma za koje bilo kažnjivo delo, bez pristanka Vlade koja ga je izdala.

Izdato lice moći će, na njegov zahtev, biti suđeno i za svako drugo delo, a ne samo za ona, za koja je izdavanje bilo odobreno, pod uslovom da se o tome izvesti Država, od koje je traženo izdavanje.

Član 8

Zahtev za izdavanje podnosiće se diplomatskim putem.

Izdavanje će biti odobreno bilo na osnovu podnete osude, bilo rešenja o stavljanju pod optužbu, bilo poternice, u kojoj će biti označena priroda i težina inkrimisanog dela, kao i njegov naziv i tekst krivičnog zakona koji je na snazi u zemlji, koja traži izdavanje, a primenjuje se na krivično delo, o kome je reč i sadrži kaznu koju to delo povlači. Ova će se akta dostavljati u originalu ili u kopiji, overenoj od strane suda ili od ma koje druge nadležne vlasti zemlje, koja traži izdavanje, i biće, u koliko je to moguće, proračena opisom, fotografijom i svima drugim podacima, pogodnim za utvrđivanje identiteta. U slučaju sumnje da li krivično delo, koje je predmet i davanju, potpada pod odredbe ove Konvencije, biće tražena objašnjenja od Vlade, koja traži izdavanje, i izdavanje će se odobriti samo onda, ako data objašnjenja budu takve prirode da uklanjaju svaku sumnju.

Čim bude primila napred naznačena akta, a da bi se izbegla eventualnost begstva, Vlada, od koje je traženo izdavanje, narediće da se okrivljeni pritvori, rezervišući pri tom za sebe odluku odnosno zahteva za izdavanje. Pritvoreno lice moći će se pustiti na slobodu, ako Vladi, od koje je traženo izdavanje, ne budu data objašnjenja u roku od četrdeset i pet dana, računajući od dana, kada zahtev o tome bude primila Vlada, koja traži izdavanje.

Član 9

U hitnom slučaju moći će se odobriti privremeni pritvor na osnovu izjave, date čak i telegrafskim putem, da postoji jedan od dokumenata naznačenih u drugoj alineji prethodnog člana.

Nadležne vlasti i diplomatski i konsularni agenti Zemlje, koja traži izdavanje, ovlašćeni su da dadu neposredno ovu izjavu Ministarstvu Pravde ili nadležnoj vlasti Države, od koje se traži izdavanje.

Lice, koje je stavljeno privremeno u pritvor, pustiće se na slobodu, ako u roku od četrdeset i pet dana, računajući od dana njegovog stavljanja u pritvor, ne budu stigli Ministarstvu Pravde zamoljene Države pismeni zahtev i potrebni dokumenti.

Član 10

Ako je lice, koje traži jedna od Strana Ugovornica, traženo istovremeno i od strane drugih Država, daće se prvenstvo zahtevu koji se, po mišljenju Države, od koje je traženo izdavanje, odnosi na najteže krivično delo.

Ako su krivična dela smatrana jednako teškim, daće se prvenstvo zahtevu ranijeg datuma. Međutim, ako je jedna od Država koje traže izdavanje ona Država kojoj pripada traženo lice, ovoj će se dati prvenstvo pod uslovom da njeni zakoni dopuštaju gonjenje lica, o kome je reč, za krivična dela, počinjena na teritorijama stranih Država.

Član 11

Novac i predmeti koji su u pritežanju traženog lica, u času njegovog stavljanja u pritvor, biće oduzeti i predati Državi, koja traži izdavanje. Novac i predmeti, koje pritvoreno lice zakonito poseduje, biće predati, čak i ako se oni nalaze kod trećih lica i ako, po stavljanju u pritvor, vlasti do njih dođu.

Ova se predaja neće ograničiti samo na predmete, koji potiču iz kažnjivog dela, za koje je traženo izdavanje; ona će obuhvatiti i sve ono, što može poslužiti kao dokaz kažnjivog dela i učiniće se čak i ako se izdavanje nije moglo izvršiti zbog begstva ili smrti zločinca.

Rezervisana su prava trećih na oduzeti novac i stvari koji će im se morati da vrate bez troškova po završetku procesa.

Član 12

Dopuštenje za prolaz preko teritorije Strana Ugovornica u pogledu lica koja ne pripadaju zemlji prolaza, biće dato na zahtev koji će podneti u smislu čl. 8. ove Konvencije vlasti zemlje koja traži izdavanje.

Dopuštenje za prolaz biće dato po naređenju nadležnog Ministarstva one Zemlje, od koje je tražen prolaz, i to bez ikakvih sudskih formalnosti, samo ako nije u pitanju neko od krivičnih dela, o kojima je reč u članu 4, i ako se tome ne protive važni razlozi javnog poretka.

Prolaz pritvorenika izvršiće se najbržim sredstvima, pod nadzorom policijskih agenata zamoljene zemlje.

Pritvoreniku se neće dopustiti da pređe na teritoriju zemlje zamoljene za prolaz, sve dok dopuštenje za prolaz ne bude dato.

Član 13

Troškovi, koje prouzrokuje zahtev za izdavanje na teritoriji zamoljene Države, idu na teret ove Države. Troškove prolaza snosi Zemlja, molilja.

B Sudska pomoć u drugim krivičnim stvarima

Član 14

Strane Ugovornice ukazivaće, jedna drugoj, na uzajamno zahtevanje, sudsku pomoć, u krivičnim stvarima.

One će, jedna drugoj, naročito saopštavati spise, dostavljati dokumente, sa molbom da budu po upotrebi vraćeni, i akte koji se odnose na krivični postupak. One će pristupiti ispitivanju svedoka i veštaka, vršiti pretrese i sve ostale akte sudske istrage.

Sudske vlasti moći će redigovati zahtev na jeziku svoje Države i isti će biti predat diplomatskim putem.

Troškove prouzrokovane takvim zahtevom snosiće ona Strana na čijoj su teritoriji ti troškovi nastali. Država molilja naknadiće samo troškove stručnjaka.

Međutim, osudna rešenja, a tako isto i pozivi za predstanak nekog okrivljenog, koje budu doneli sudovi jedne Strane Ugovornice protiv državljana one druge Strane, neće im se saopštavati.

Član 15

Ako je po nekom krivičnom predmetu potreban lični predstanak svedoka ili stručnjaka koji se nalazi na teritoriji one druge Strane Ugovornice, poziv će se dostaviti umoljenoj Državi koja će im ga predati.

Troškove takvog ličnog predstanka sudu snosiće Država molilja.

U zahtevu mora biti naznačena suma koja će se isplatiti na ime putnog troška i dangube, a tako isto i suma akonta koju će umoljena Država moći izdati svedoku ili stručnjaku, s tim, da joj Država molilja tu sumu ima naknaditi.

Svedok ili stručnjak, koji pođu da predstanu sudu Države molilje, neće moći biti, pa ma koja bila njegova narodnost, ni okrivljen za neko delo ranije počinjeno, niti pritvoren u cilju izvršenja neke presude ranije donešene pod pretekstom saučesništva u delima koja su predmet procesa u kome se on pojavljuje kao svedok ili stručnjak, i to za vreme od 30 dana pošto je prestala potreba za njegovim prisustvom na teritoriji Države molilje.

Ako se lice, čije se prisustvo zahteva, nalazi na teritoriji one druge Države, gde izdržava svoju osudu, moći će se zahtevati njegovo privremeno izdavanje, pod uslovom, da to lice bude vraćeno što pre; ali u tome slučaju, potreban je takođe i njegov pristanak, ako to lice nije državljanin Države molilje.

Član 16

Ako je državljanin jedne od Strana Ugovornica osuđen na kaznu lišenja slobode na teritoriji one druge Strane Ugovornice, ova će, putem naznačenih u ovoj Konvenciji, saopštiti sudskoj vlasti one druge Države čiji je državljanin osuđen, izvod dotičnih presuda.

Nadležne vlasti Strana Ugovornica davaće na zahtev onoj drugoj Strani obaveštenja o napred pomenutim presudama, s pogledom na svaki pojedini slučaj.

Član 17

Ministarstvo Pravde svake od Strana Ugovornica saopštavaće, na zahtev sudskih vlasti one druge Strane Ugovornice, tekstove zakona koji su na snazi na njegovoj sopstvenoj teritoriji.

Član 18

Javnim dokumentima u krivičnim stvarima redigovanim na teritoriji jedne od obeju Strana Ugovornica od nadležne vlasti i snabdevenim zvaničnim pečatom, priznavaće se na teritoriji one druge Države, što se tiče njihove autentičnosti, ista važnost kao i dokumentima redigovanim na njenoj sopstvenoj teritoriji. Prema tome, neće biti potrebno legalizovanje od strane diplomatskih ili konzularnih vlasti.

V Zaključne Odredbe

Član 19

Ova Konvencija stupiće na snagu na dan izmene ratifikacija i ostaće na snazi jednu godinu dana po danu otkaza od strane jedne od Strana Ugovornica.

RAĐENO i zaključeno u Beogradu, na francuskom jeziku, u dva primerka, dvadeset drugog juna hiljadu devet stotina dvadeset i šeste godine.

(M. P.) **M. Ninčić**, s. r.

(M. P.) **Milto Tutulani**, s. r.

(M. P.) **Džafer Vila**, s. r.

§ 2

Ovaj Zakon stupa u život i dobija obaveznu silu pošto se ispune odredbe čl. 19 napred rečene Konvencije i bude obnarodovan u Službenim Novinama.

Preporučujemo Zastupniku Našeg Ministra Inostranih Dela, Ministru Pošta i Telegrafa i Našem Ministru Pravde da ovaj Zakon obnaroduju, svima Našim Ministrima da se o izvršenju njegovom staraju, vlastima zapovedamo da po njemu postupaju, a svima i svakome da mu se pokoravaju.